

Guillaume (Giel) Stassen (1923-1955), kunstschilder

Giel Stassen werd geboren op 22 september 1923 te Valkenburg als eerste kind uit het huwelijk van Petrus Joannes Josephus Stassen en Maria Catharina Rosalina Hoffman. Hij groeide op in Schin op Geul en bezocht daar de lagere school. Het toenmalig hoofd der school Zef Geuskens, zelf een hartschtelijk amateur-schilder, stond er om bekend dat hij talentvolle jongeren stimuleerde in hun creatieve ontwikkeling. Vele voorbeelden zijn daarvan bekend: Hans Coumans, Harry Defauwes, S.Pleijers, Sjef Voncken, Sjef Swilens, Léon Claessens, Huub Boon. Zo ook onderkende hij de talenten van de jonge Giel.

Na de lagere school bezocht Giel de School voor Beeldende Kunsten in Heerlen, de Maastrichtse Kunstacademie en de Rijks Academie voor de Beeldende Kunst in Amsterdam. Ook was hij enkele jaren in de leer bij Charles Eijck .

In de oorlogsjaren 1940-1945 rijpte in Amsterdam een groep overwegend Limburgse kunstenaars, de zg. Limburgse Amsterdammers. Giel maakte deel uit van deze groep.

Hij exposeerde regelmatig. Tijdens de "Brunssumse "Kunstweken" was er altijd werk van hem te bewonderen. 1954 was een topjaar. In het stedelijk Museum te Amsterdam werd van 8 april tot 10 mei een tentoonstelling gehouden van het werk van Zuid-Limburgse kunstenaars. Op de lijst van exposanten komen we tegen Frans Nols, Teun Roosenburg, A.J.J. Scheffers, Giel Serpenti, Henk Sitshoorn, mevr. Roosenburg-Goudriaan, Rob Stultiens, Jos

Tielens en Guillaume Stassen. Giel exposeert drie werken: Spelende kinderen, Moeder met spelend kind en Zigeuners.

Van 14 tot 28 juli 1954 loopt een tentoonstelling geheel gewijd aan zijn oeuvre. De locatie is niet bekend. Wel dateert een eenvoudige catalogus waarin opgenomen 19 schilderijen en 53 tekeningen en een omslag van eigen hand.

Ook bekend is een tentoonstelling in het Spaans Leenhof (huidig VVV-kantoor) in Valkenburg van 22 september tot 6 oktober 1954.

In 1954 kreeg hij een beurs van de Franse regering en verbleef hij in Parijs, waar sprake was van een expositie in Studio Fachetti in de rue de Lille, een huis voor zg. experimentelen. Wegens ziekte keerde hij terug naar Amsterdam, waar hij in de Warmoesstraat een atelier bewoonde. Een hoofdletsel ten gevolge van mishandelingen tijdens de tewerkstelling in Duitsland in de oorlogsjaren zou uiteindelijk leiden tot zijn dood. Op 25 juli 1955 overleed hij in het Wilhelmina Gasthuis in Amsterdam. Vele inwoners en kunstvrienden begeleidden hem tijdens de uitvaart op 29 juli 1955 in Schin op Geul.

uitvaart Giel Stassen

op de voorgrond vlnr: Frans Hodiamont, Harrie Bemelmans, Pierre Bemelmans, Karel Hoven, Paul Bovens en Bert Pieters

schilderstuk uit 1953

In een voordracht van Nic. Tummers, met als titel "In herinnering aan Guillaume Stassen; om het kunstenaarsverzet", gehouden op een bijeenkomst van Galerie Zuid in de Openbare Leeszaal te Heerlen op 9 mei 1956, zegt hij over het werk van Guillaume Stassen:

"De tijd en de ruimte in zijn werk waren vol van 'n geladen opbouw; er voltrok zich 'n positief kosmisch gebeuren in de ontwikkeling van zijn oeuvre..... Hij onderscheidde zich van zijn verwanten door minder programmatisch en meer direct beeldend te zijn. De kracht van zijn grille composities, de statische dynamiek van zijn verstijfde lijnvoeringen en de leegten ertussen, wat ijl met kleur en schraal met verf gevuld, vormen de plastic van zijn werk; zonder iconografie; zonder allegorie; equivalenties van het gevoel van de schilder".

Fon Weusten

